

Anledning afgivne Betænkning erklærede aldeles at maatte tiltræde den af Forslagsstilleren yttrede Anstuelse om Nødvendigheden af en ny Skylsætnings Tilveiebringelse og derhos fremhævede, at det af ham nærmest med Hensyn til Udenlandsjordene omhandlede Misforhold mellem den eksisterende Skylsætning og den virkelige Productionsevne ogsaa strakte sig til Indenlandsjordene, der alle bære lige stor Skat, medens nogle kun kunne afgive $\frac{1}{2}$ Røsfoder, andre Foder til 4 à 6 Røer, ligesom Thinget ogsaa erklærede sig enigt i, at en Udvæjning af det bestaaende Misforhold, baseret paa Forbegøfts Værdi i Handel og Wandel, efter de færreste Forhold vilde være uiværksættelig — troede Thinget derimod ikke, at den foreliggende Opgave lod sig løse paa den i det omhandlede Forslag antydede Maade, i hvilken Hensende det navnlig fremhævedes, at det umulig vilde kunne fremkomme en brugbar og paalidelig Ommatriculering ved et blot og bart Contoirarbejde, baseret paa Tiendelister og andre deslige Optegnelser. Lagthinget fremkom derfor med et selvstændigt Forslag til den foreliggende Sags Fremme, hvilket Forslag i det Væsentlige gik ud paa Følgende.

Den eneste efter de locale Forhold hensigtsmæssige Fremgangsmaade til Tilveiebringelsen af en ny Skylsætning paa Færøerne vilde efter Thingets Formening være den, at lade Forberne tagere af en Commission, sammensat af paalidelige Mænd, udrustede med det fornødne Rjendskab til de paagjældende Jordens Production i Almindelighed og til de med samme forbundne særegne Fordele og Mangler. Denne Commission — angaaende hvis Sammensætning Lagthinget foreslog Bestemmelser, der i alt Væsentligt svare til dem, der ere optagne i foranstaaende Lovudkasts § 2 — vilde have at bereise det hele Land og paasætte hver enkelt Mark indenlands Jord og hver enkelt Haugepart samt alle senere indtagne Opdyrkingen en bestemt Vurdering i Penge.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de nærmere Regler, der vilde være at følge ved Taxationen, og hvis Detail burde optages i en Commissionen af Justitsministeriet meddeelt Instrux, fremhævede Thinget navnlig Nødvendigheden af en særlig Taxation af Bø og Hauge.

Det bemærkedes i saa Henseende, at en af de Hindringer, som meest stille sig veien for Indenlandsjordernes større Samling ved Magelæg, er den, at Bø og Hauge høre sammen, og at det er en nødvendig Betingelse for Indførelsen af et bedre Fordebrug, at saadanne Hindringer saavidt mulig søges fjærnedes. Et forberedende Skridt i denne Retning vilde det nu netop være at tagere Bø og Hauge særskilt, saa at, hvis Forholdene i Tiden kunne gjøre det ønskeligt, at en Afstillelse finder Sted, denne da kan skee, uden at der behøver at foretages nogen Omtagation. Thinget udtalte fremdeles den Formening, at det ved Taxationen vilde være rigtigst at tillægge Bøen de Herligheder, som hidtil have tilhørt samme, hvorhos der endelig, hvad senere Opdyrking angaaer, stjernedes imellem, om de udgjøre et selvstændigt Brug eller ei. I sidste Fald, hvor Opdyrkingen enten er indkommen under den tidligere matriculerede Bø og i Forening med denne udgjør et samlet Hele eller af samtlige Eiere i en Haugepart er indtagen og deelt i samme Forhold, hvori enhver af hine er lodtagnen i Haugeparten, burde de formeentlig ikke være Gjenstand for særskilt Taxation, hvorimod der ved Taxationen af Bø og Hauge ifkun vilde være at tage Hensyn til dem som Tilliggende. I første Fald burde de derimod, hvad enten de eies af En eller flere, undergives en særskilt Taxation, dog kun saavidt de ved samme kunne ansættes til en Værdi af mindst 25 Rd., hvorhos der ved Taxationen maatte tages Hensyn til, at de ikke ere deelagtige i de særegne Herligheder, der ere tillagte den gamle Bø og Hauge, saasom Jugl, Grind, Drixtømmer, Tang o. s. v.

Naar Taxationscommissionen havde endt sit Arbejde, burde der sammentræde en ny Commission, bestaaende af Landsfogden og to af Lagthinget valgte Medlemmer, der ikke alene vilde have at paasjende de Indsigelser imod Værdiansættelsen, der, efterat denne paa hensigtsmæssigste Maade var bragt til de Interesseredes Kundskab, maatte fremkomme imod samme, men i det Hele have at gjøre Taxationsarbejdet til Gjenstand for en selvstændig almindelig Revision, angaaende hvis nærmere Udførelse Justitsministeriet maatte bestyres til at meddele den fornødne Instrux. Naar Arbejdet dernæst havde passeret denne